

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 15 0 U 002738 16 Uvp
Banja Luka, 07.11.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Zdravke Čučak kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Ž.M. iz Lj., (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od ... godine tuženog Ministarstva ..., u predmetu utvrđivanja svojstva RVI i prava na invalidninu, odlučujući o zahtjevu tuženog za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Trebinju broj 15 0 U 002738 16 U od 09.03.2016. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 07.11.2018. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se uvažava, presuda Okružnog suda u Trebinju broj 15 0 U 002738 16 U od 09.03.2016. godine preinačava, tako da se tužba odbija kao neosnovana.

Obrazloženje

Pobijanom presudom uvažena je tužba i poništen uvodno označeni osporeni akt kojim je tuženi (stavom 1. izreke) odbio žalbu tužioca izjavljenu protiv rješenja Odjeljenja za opštu upravu Administrativne službe Opštine Lj. broj ... od ... godine, a (tačkom 2. izreke) u postupku revizije poništio to prvostepeno rješenje i sam riješio upravnu stvar na način da je tužiocu priznao status RVI V kategorije sa ...% invaliditeta i pravima koja iz tog statusa proizilaze počev od ... godine pa nadalje dok postoje zakonom propisani uslovi. Tim prvostepenim rješenjem od ... godine tužiocu je počev od ... godine bilo priznato svojstvo RVI IV kategorije sa ...% invaliditeta i pravima koja iz tog statusa proizilaze.

Uvaženje tužbe i poništenje osporenog akta sud je obrazložio razlozima da je tuženi nezakonito postupio kada je rješavajući po žalbi i istovremeno vršeci reviziju prvostepenog rješenja od ... godine, nakon pribavljanja nalaza i mišljenja drugostepene ljekarske komisije broj ... od ... godine, odluku zasnovao na istom, iako pomenuti nalaz i mišljenje ne zadovoljava kriterije iz člana 179. Zakona o opštem upravnom postupku, u vezi sa odredbom člana 5. Pravilnika o radu ljekarskih komisija za ocjenu vojnog invaliditeta („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 100/12 - u daljem tekstu: Pravilnik o radu ljekarskih komisija), pa ga je trebalo vratiti na dopunu i zatražiti da se nedostaci vještačenja otklone. Ovo stoga što je tuženi prihvatio sva utvrđenja postupajuće drugostepene ljekarske komisije koja u pogledu ocjene oštećenja organizma tužioca po tačkama T-62 a i T-73 Liste procenata vojnog invaliditeta („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 22/93 - u daljem tekstu: Lista) nisu sporna, ali po stavu suda jesu u pogledu medicinskog zaključka da nema osnova da se tužilac cijeni i po tački T-230 b Liste jer navodno nema medicinsku dokumentaciju o liječenju psihičkog oboljenja iz ratnog relevantnog perioda. Nižestepeni sud je iznio stav da okolnost što je tužiocu tek 2001. godine nalazom i mišljenjem neuropsihijatra dijagnostifikovan PTSP, nije od uticaja jer je evidentno da su bolovi kod tužioca prisutni svo vrijeme od ranjavanja do danas i da su trajno izmijenili njegovu ličnost, a koje oštećenje organizma tužioca u ponovljenom postupku treba cijiniti kroz pomenutu tački T-230 b Liste.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tuženi pobija njenu zakonitost zbog povreda propisa o postupku koje su od uticaja na rješavanje stvari, te zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U zahtjevu iznosi razloge kojima se sud rukovodio kada je poništio osporeni akt i odmah navodi da je pobijana presuda nezakonita, prije svega što ne daje neke precizne upute za ponovljeno postupanje, osim da se ponovi vještačenje pred drugostepenom ljekarskom komisijom. Međutim, kada se pažljivo sagledaju isprave spisa, te pročita nalaz i mišljenje ljekarske drugostepene ljekarske komisije broj ... od ... godine sasvim je jasno da su sva oštećenja organizma tužioca koja su posljedica ranjavanja u lijevu ruku koje se desilo ... godine pravilno cijenjena i to u maksimalnom procentu po tačkama T-62 a Liste sa ...% i T-73 Liste sa ...%, a onda je primjenom odredbe člana 4. stav 1. Pravilnika o utvrđivanju procenta vojnog invaliditeta („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 22/93 - u daljem tekstu: Pravilnik) tužiocu utvrđen ukupan invaliditet od ...% trajno, koliko mu i pripada. Dalje je u ovom nalazu i mišljenju drugostepena ljekarska komisija jasno obrazložila zašto nema osnova za ocjenu invaliditeta po tački T-230 b Liste, konkretno stoga što prva medicinska dokumentacija o ovom oboljenju datira iz 2001. godine, pa je uputa suda da ova okolnost nije bitna u direktnoj suprotnosti sa odredbom člana 88. stav 4. Zakona o pravima boraca, vojnih invalida i porodica poginulih boraca Odrambeno - otadžbinskog rata Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 134/11, 9/12 i 40/12 - u daljem tekstu: Zakon o pravima boraca). U tom je pravcu neosnovan zaključak suda da se tužilac ima cijeniti po tački T-230 b Liste zbog dijagnoze PTSP uzrokovane neprekidnim trpljenjem bolova u ramenu od ranjavanja do danas, prvo zato što je ovakva uputa suda neovlašćeno mijesanje u rad drugostepene ljekarske komisije koja jedina ima medicinska znanja, a drugo zato što sud gubi iz vida okolnost da u svim ranijim postupcima i vještačenjima do 2001. godine, dakle 1994. i 1997. godine neposredno nakon ranjavanja, nijedna ljekarska komisija nije konstantovala bilo kakvo psihičko oboljenje tužioca kao posljedicu trpljenja bolova. Zbog svega navedenog konačno predlaže da ovaj sud zahtjev uvaži i pobijanu presudu preinači na način da tužbu odbije, ili da je ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Tužilac je u odgovoru na zahtjev istakao da je isti neosnovan, a pobijana presuda zakonita, jer on smatra da je drugostepene ljekarska komisija imala dovoljno osnova da prizna oboljenje PTSP i ocijeni ga u okviru invaliditeta, bez obzira na datum kada je zvanično po papirima konstantovan ovaj problem, jer su bolovi kod njega bili prisutni neprekidno od ranjavanja 1992. godine pa sve do 2001. godine, kada su dijagnostifikovani kao problem koji je doveo do PTSP. Zbog svega predlaže ovom sudu da zahtjev odbije kao neosnovan.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu i odgovor na zahtjev shodno odredbi člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), kao i cjelokupne spise upravnog spora i predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka u spisu predmeta proizilazi da je tuženi osporenim aktom odlučio o žalbi tužioca izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja broj 03/1-560-13/15 od 19.05.2015. godine, te je istovremeno izvršio reviziju istog zasnivajući odluku na nalazu i mišljenju drugostepene ljekarske komisije broj ... od ... godine, uz stav da je isti jasan, potpun i dovoljno obrazložen jer sadrži sve činjenice koje su sa medicinskog aspekta od značaja za rješavanje u smislu odredbe člana 5. stav 2. i 3. Pravilnika o radu ljekarskih komisija. Navedeni stav je tuženi obrazložio u osporenom aktu od 05.11.2015. godine prihvatajući zaključke drugostepene ljekarske komisije da se oštećenje organizma tužioca koje je posljedica ranjavanja u lijevu ruku na dan 29.06.1992. godine ima cijeniti po tački T-62 a Liste sa ...% po osnovu potpune ankiloze (ukočenosti)

ramena jedne ruke, te po tački T-73 Liste sa ...% po osnovu paralize nervusa aksilarisa, što ukupno shodno članu 4. stav 1. Pravilnika daje invaliditet od ...%, a koji zaključci su među strankama konačno nesporni, te su kao takvi podržani od strane nižestepenog suda.

Dalje proizilazi da se drugostepene ljekarska komisija, za razliku od prvostepene ljekarske komisije na čijem nalazu i mišljenju se zasniva rješenje broj ... od ... godine, izjasnila da kod tužioca nema osnova za ocjenu invaliditeta po tački T-230 b Liste koja se odnosi na klinički utvrđene neurotske poremećaje teške, jer on nema medicinsku dokumentaciju o ovom oboljenju iz relevantnog perioda, a koji zaključak neosnovano dovodi u pitanje nižestepeni sud u pobijanoj presudi iznoseći zaključak da nije bitno što medicinska dokumentacija o oboljenju PTSP datira iz 2001. godine (nalaz i mišljenje neuropsihijatra od ... godine), kada je nesporno da tužilac od ranjavanja pa sve do danas trpi nesnosne bolove koji su trajno izmijenili njegovu ličnost. Ovaj stav suda da je nebitno od kada datira medicinska dokumentacija kojom je tužiocu dijagnostifikovan PTSP, kao prvo, suprotan je odredbi člana 88. stav 4. Zakona o pravima boraca koja propisuje da se činjenica da je bolest nastupila pod ratnim okolnostima utvrđuje samo na osnovu medicinske dokumentacije koja potiče iz vremena službe u oružanim snagama i perioda od 30 dana po otpuštanju iz oružanih snaga, a kao drugo, predstavlja nezakonito postupanje suda koji nema ovlašćenje da ljekarskoj komisiji daje upute po kojim ocjenskim tačkama i u kom smislu treba cijeliti bilo koje oštećenje organizma stranke, na čemu pravilno insistira tuženi.

U tom je pravcu neprihvatljivo obrazloženje nižestepenog suda kojim se on bavi tumačenjem oboljenja PTSP sa medicinskog aspekta i podržava zaključak neuropsihijatra iz nalaza i mišljenja od ... godine da je ovaj poremećaj kod tužioca posljedica trpljenja jakih bolova, a ne ratnih trauma, dodajući da zbog toga o ovom oboljenju ne postoji medicinska dokumentacija iz perioda rata, jer sud gubi iz vida bitnu okolnost da su ocjenom oštećenja organizma tužioca po tačkama T-62 a i T-73 Liste obuhvaćene sve posljedice koje su kod tužioca nastale usljed ranjavanja u lijevu ruku, uključujući svakako i bolove, a da psihički poremećaj koji je navodno nastao usljed tih bolova i koji se ne pominje sve do 2001. godine, ne može biti predmet ocjene po posebnoj ocjenskoj tački, jer je isti dijagnostifikovan tužiocu izvan zakonom propisanog perioda, o čemu se pravilno izjasnila drugostepena ljekarska komisija, a što je osnovano podržao tuženi osporenim aktom.

Kako je nižestepeni sud pobijanom presudom zaključio suprotno, proizilazi da je povrijedio pravila postupka i pogrešno primjenio materijalno pravo, pa su ostvareni razlozi njene nezakonitosti predviđeni odredbom člana 35. stav 2. ZUS, zbog čega se zahtjev tuženog za vanredno preispitivanje uvažava i pobijana presuda preinačava na osnovu odredbe člana 40. stav 1. i 2. istog zakona, tako da se tužba odbija kao neosnovana, jer nisu ostvareni razlozi za poništenje osporenog akta predviđeni odredbom člana 10. tačka 2. i 4. ZUS.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podrašćić